

а к а д е м і ч н а ПАНОРАМА

Інформаційне видання Національного університету «Києво-Могилянська академія» Грудень 2004

Щасливого Нового року та Різдва Христового Вам і Вашій родині!
Хай Новий рік принесе мир і достаток у наші оселі! Хай виправдає найкращі сподівання та надії і розпочне відлік часу, коли справжні цінності - повага до людини, інтелект, професіоналізм – визначатимуть майбутнє України. Здоров'я і добробуту, натхнення і насаги!

*В'ячеслав Брюховецький, президент
Національного університету «Києво - Могилянська академія»*

З нами солідарні польські студенти

Візит студентів польських вищих навчальних закладів до Могилянки напередодні Нового року був несподіваним і дуже теплим. Усі вони учасники акції «Помаранчева альтернатива», наметового містечка у Варшаві, яке з'явилося через кілька днів після появи наметового містечка на Майдані Незалежності. Національний університет «Києво-Могилянська академія» – не випадкова адреса їхнього маршруту, який проліг через Львів, Тернопіль, Хмельницький, Вінницю, інші міста України. Польське студентство знає, що Могилянка першою серед вищих навчальних закладів України приєдналася до Руху Опору проти фальсифікацій на виборах-2004, оголосивши політичний страйк. Привабив їх і музей Помаранчевої революції, який створює університет і який гості мали можливість подивитися. Вони привезли до нього цікаві експонати: символіку, агітаційні матеріали. На сувої помаранчевої тканини всі вони залишили свої автографи для нашого музею, попросивши могилянців на чистій тканині поставити свої написи-побажання. Їх учасники акції повезуть до наметового містечка біля посольства України у Варшаві, яке згорнеться тільки після того, як намети знімуть на Майдані.

Усі ці зустрічі зафільмували Мірек і Мірка Дембські, засновники студії «Еверест», які готують фільм про незвичайні події, який мріють презентувати в Могилянці.

Серед польських гостей була і легендарна людина, яку всі студенти в Польщі називають Майором. Це один із організаторів «Помаранчевої альтернативи». Свого часу він був активним учасником «Солідарності», герой численних польських фільмів та книг.

Мая Бус, Варшава, приватна Вища школа господарчої діяльності.

У перші ж дні ми поставили намет під посольством України в Польщі. Я там сама ночувала 10 ночей, все було дуже класно. Нашою метою було показати студентам в Україні, що ми всі разом, нас багато, і нас ніхто не подолає, якщо ми будемо разом у дружніх стосунках. Не потрібно повторювати ті помилки, які були в минулому. Наше провідне гасло: «Потрібно пам'ятати минуле, що було в минулому, але треба знати, що є майбутнє і від нас залежить, як ми його збудуємо, як воно буде виглядати».

Мішков Костянтин, студент Вищої школи торгівлі і права у Варшаві.

Народився я в Луганську. Певний час там жив. Зараз навчаюся у Польщі. Я не розумію людей, у яких викликає роздратування навіть помаранчевий колір. Ці

люди хочуть вернутися в Радянський Союз, але українська нація нарешті згуртувалася. На Схід і Захід нас ділила влада, яка казала, що на Заході живуть бандерівці, на Сході – москалі. Потрібно їздити, дивитися.

Я боявся їхати до Львова, тепер маю там кращих друзів.

У нашому випуску

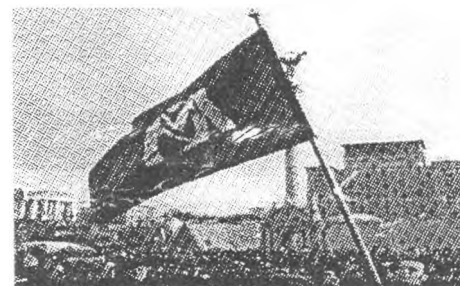
Вашу заліковку,
пане викладач!

стор. 5–6

Музей Р-еволюції

стор. 7

Майдан розвіяв
сумніви скептиків

стор. 10

День відкритих дверей
Акція «Пробне тестування»

стор. 12

Вітаємо

Студент ФПРН-ІІ Іван Черешко взяв участь у міжнародній математичній олімпіаді, яку проводив Інститут імені Х. Вайцмана (Реховот, Ізраїль), який є найбільшим науково-дослідним інститутом Старого Світу. В олімпіаді взяла участь 30 обдарованих математиків з Росії, України, Білорусі, Молдови та Азербайджану. У нелегкій боротьбі Іван посів II місце.

«Найбільшою цінністю Могилянки є те, що вона постала на давньому історичному підґрунті. У той час подібні університети виникали по всій Європі. Академія є символом відродження української самосвідомості, самоідентичності. Крім історичного значення, важливе те, що відродження цього закладу вийшло з нашої інтелектуальної еліти. Спочатку нам здавалося, що це буде суто приватна ініціатива на приватні кошти. Але вийшло навіть так, що Вячеслав Брюховецький одержав можливість побудувати цей вищий

клали потужні генетичні корені українства. Відродження КМА засвідчує, що Україна повертається до своїх першовитоків, забезпечує безперервність історичного поступу».

Володимир Литвин,
Голова Верховної Ради України.

«Повернення до витоків». «Голос України», 2 вересня 2004 р., ст. 2

«Києво-Могилянська академія – це одна з дуже небагатьох українських

«Менеджерам, які відчувають брак натхнення і мотивації, пряма дорога в kmba – після виходу зі стін школи новоявлені маїстри ділового адміністрування відчувають якщо не стрімке порозуміння, то принаймні впевненості у здібностях, напевне».

Наталія Задерей,
журналіст
Контракти №38, 20.09.2004

«Я щасливий бачити стрімкий роз-

Академія – символ відродження української самосвідомості

навчальний заклад на державному рівні».

Омелян Антонович,
меценат, фундатор Бакалаврської бібліотеки НаУКМА імені Омеляна та Тетяни Антоновичів.
«Людина-бібліотека». «Дзеркало тижня», 9 жовтня 2004 р., ст. 26

«По-перше, я хотів би сказати, що для мене є великою честю отримати сьогодні диплом про докторський ступінь визнаного, відомого в міжнародному масштабі університету. Я ознайомився з історією вашого закладу, роллю, яку він відіграє в інтелектуальному житті та в національній свідомості українського народу. Заснований багато століть тому, набагато раніше, ніж більшість подібних інститутів Америки, закритий через 202 роки по заснуванню, цей навчальний заклад відродився 175-ма роками пізніше, що є свідченням бажання українського народу формувати свою долю, визначати свою національну ідентичність, робити свій внесок до загальноєвропейської спадщини, невід'ємною складовою якої є Україна».

Збігнєв Бжезінський,
Почесний професор НаУКМА відомий політолог, професор.
«Україна і світ». Лекція в НаУКМА.
«День» 15 червня 2004 р., ст. 7

«Я не могла не підтримати акцію протесту студентів Києво-Могилянської академії. Я добре знаю і люблю цей навчальний заклад. Я побачила в живому ланцюгу дуже світлі обличчя, свідомі своєї гідності, вибору, який вони зроблять 31 жовтня. Це – обличчя нашої майбутньої України».

Ліна Костенко,
Почесний професор НаУКМА.
«Живий ланцюг навколо Могилянки».
«Академічна панорама», жовтень

«...Саме Києво-Могилянська академія вирізняла чіткий, гордий, національний профіль державотворців, мислителів, духовних провідників, які за-

наукових інституцій, яка має високий рейтинг у західних країнах».

Оксана Пахльовська,
професор, завідувач кафедри україністики університету Сан'єнца в Римі. «НаУКМА в контексті Європейської україністики».
«Академічна панорама», вересень

«To the Faculty and Students.
It is a honor and a pleasure to be affiliated with your great institution. I greatly appreciated the opportunity to be part of the new school of Public Health».

Вім Гроот,
Почесний професор НаУКМА,
доктор філософії в галузі економіки охорони здоров'я Маастрихтського університету (Нідерланди).
Хвальна книга, 2 вересня 2004 р.

«Нині бібліотека НаУКМА є чи не найкращою за рівнем технічного оснащення та інформаційного обслуговування серед українських вищих навчальних закладів. Важлива складова інформаційної системи – це інтегрована бібліотечна система ALEPH, яка працює в бібліотеці з 1996 року».

Ірина Довгаль, Євген Зверев.
«Бібліотека НаУКМА і її «квартирне питання». «Україна молода».
4 листопада, 2004 р. ст. 10

«Здається, зовсім мало часу сплинуло з моменту презентації відродженої Могиляки «як вищого навчального закладу, який би став одним із осередків морального та духовного відродження української нації». Ці рядки взято з новітнього підручника з історії академії, виданого 2003 року, але частка «би» видається в їх контексті застарілою. Більше того, саме тут, схоже, відбувається і відродження української науки».

Оксана Приходько,
журналіст.
«Без наукової інтенції як рушійної сили немає університету».

виток першої в Україні Школи охорони здоров'я з позиції ASPHER, бо розширюється коло нових Шкіл, із позицій мого університету я вже знаю напрямки співпраці, і, нарешті, особисто я радий бачити чудову команду, добре підготовлених викладачів, що стажувалися в Маастрихтському університеті. Викладачі Школи готуватимуть нову генерацію фахівців, потрібних сьогодні для здійснення реформ в охороні здоров'я».

Джулієн Гудман,
професор менеджменту в охороні здоров'я Ягелонського університету (Краків, Польща),
член правління ASPHER, член Наглядової Ради проекту.
Із виступу на презентації проекту.

«...Обираючи саме Києво-Могилянську академію, абітурієнти називали головні аргументи – об'єктивність умов вступу, високий рейтинг навчального закладу та гарні перспективи по закінченню».

Ольга Коваленко,
журналіст.
«Тестування відбулося. Могилянка вітала своїх студентів» «Освіта України», 20 липня 2004 р. ст. 10.

«В історії України є багато ключових подій і постатей, до яких варто звертатись як до камертону. Прийшов час нам усім звіритися з його звучанням».

Віктор Ющенко,
лідер блоку «Наша Україна»

Вступне слово до каталогу художньої виставки «Україна від Трипілля до сьогодення в образах сучасних художників» у Галереї мистецтв НаУКМА,
15 жовтня 2004 р.

Публікацію підготував
прес-центр НаУКМА

Головні події року

26 – 30 січня – Дні науки в НаУКМА: 10-та Ювілейна щорічна наукова конференція «Україна: людина, суспільство, природа» (3 тематичні конференції, 14 круглих столів, семінар, диспут, 29 підсекцій, 518 доповідей, із них 26% доповідей студентів бакалаврату, магістеріуму та аспірантів НаУКМА).

Лютий. Києво-Могилянська Бізнес школа стала головним партнером Приватбанку у створенні Приват-Університету – першого в Україні корпоративного університету.

Карби на скрижалях історії Могилянки

21 – 22 лютого – НаУКМА – один із співorganizatorів міжнародної конференції «Україна в Європі та світі». Зустрічі студентів НаУКМА та представників університетів із 13 областей України з учасниками конференції: экс-держсекретарем США Мадлен Олбрайт, экс-прем'єр-міністром Швеції Карлом Більдтом, экс-заступником міністра закордонних справ Чеської республіки Александром Вондра, экс-міністром закордонних справ Словаччини Паволом Демесом, головним редактором видання «Прозора політика» Олександром Дергачовим, керівником Інституту громадянської освіти Сергієм Рябовим.

Квітень. Журнал «Кореспондент» у рейтингу «Топ-100. Найвпливовіші люди України» (спецвипуск № 15 від 22 травня 2004 року) 36-м назвав Президента НаУКМА В'ячеслава Брюховецького.

1 березня. Нагородження лауреатів Національної премії ім. Т. Шевченка. Художник Сергій Якутович, кандидатура якого була запропонована НаУКМА, став лауреатом премії у номінації «Образотворче мистецтво» (виставка «Вибране. Незавершений проект...», проведена в Галереї мистецтв протягом 21 листопада – 15 січня 2004 року).

14 травня. Зустріч студентів та викладачів із Почесним доктором НаУКМА Збігневом Бжезінським – консультантом Центру стратегічних і міжнародних досліджень, професором

закордонної політики Америки Школи вищих міжнародних досліджень ім. Пола Ніце Університету Джона Гопкінса, радником із питань національної безпеки при Президенті США (1977 – 1981).

Збігнев Бжезінський виступив перед могилянською громадою, представниками інших вищих навчальних закладів та громадськості Києва з промовою «Україна і світ».

Рік Польщі в Україні. Перші заходи в НаУКМА:

19 травня. Чергове засідання Конвенту Європейського Колегіуму Польських і Українських університетів у м. Любліні, одним із співзасновників якого є НаУКМА. Схвалено проект міжурядової Угоди про ЄКПіУУ як спільного польсько-українського науково-освітнього закладу, підписано Угоду про співробітництво НаУКМА з Університетом Марії Кюрі-Скłodовської.

27 травня. Два майстер-класи «Стратегії, з якими перемагають» Джека Траута, гурту стратегічного маркетингу, автора бестселерів із маркетингу та консультанта компанії рейтингів Fortune 500. Києво-Могилянська Бізнес-Школа – ініціатор та спів-організатор приїзду Джека Траута в Україну.

28 червня. Десята церемонія вручення дипломів випускникам НаУКМА – Конвокація 2004. Уперше отримали дипломи маістри-правники та бакалаври-хіміки.

11 липня. Вступне тестування. Його особливість – участь журналістів провідних засобів масової інформації в ролі асистентів, а також пряма трансляція процесу перевірки резуль-

татів написання тесту в мережі Інтернет.

1 вересня. Інавгураційна лекція «Інвестування у здоров'я» Почесного професора НаУКМА, доктора філософії в галузі економіки, професора Маастріхтського Університету (Нідерланди) Віма Гроота. Відкриття маістерських програм: «Менеджмент в охороні здоров'я» (спільна програма разом із Маастріхтським університетом); «Хімія (Мембранні та сорбційні процеси і технології)».

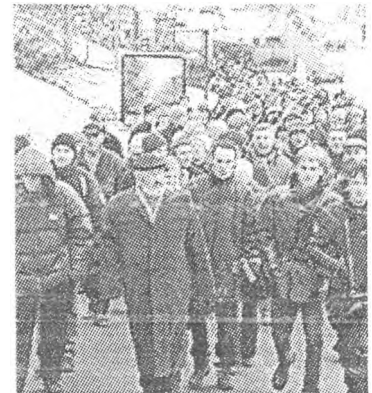
13 вересня. Міжнародні Аверинцевські читання «Особистість і традиція:

зустріч поколінь», круглий стіл «Архіпелаг Аверинцева: обрії осмислення».

15 жовтня. День академії. Відкриття виставки «Україна від Трипілля до сьогодення в образах сучасних художників», присвяченої Дню Академії.

27 жовтня. Живий ланцюг навколо Києво-Могилянської академії. Акція протесту проти спроб тиску владних структур на вищий навчальний заклад, адміністрація якого не перешкоджає політичній активності студентів

22 листопада – 8 грудня. Студенти та викладачі НаУКМА першими серед вищих навчальних закладів проголосили про приєднання до Руху Опору, про початок політичного страйку.

«Ні – фальсифікаціям. Ми за чесні вибори», – головні гасла могилянців. 15 наметів на Майдані Незалежності контролювали студенти університету.

Акція протесту «Ми йдемо...» означена пікетуванням могилянцями міністерств та засобів масової інформації. Акція «Ми йдемо... писати історію» започаткувала створення книги спогадів та відгуків учасників Руху Опору та збір експонатів до Музею Помаранчевої революції.

Роздуми напередодні наступного рейтингового опитування студентів

Система оцінювання студентами НаУКМА якості викладання навчальних курсів та професійного рівня викладачів давно вже стала традицією, адже її було запроваджено з перших років існування відродженої Києво-Могилянської академії.

Вашу заліковку, пане викладач!

Більшість українських вищих навчальних закладів – на околиці прогресу?

Не секрет, що практика подібного анонімного анкетування є давньою традицією фактично всіх університетів країн Заходу, натомість керівництво вітчизняних вищих навчальних закладів досі не наважується побачити результати навчального процесу очима основного «споживача» – студентства.

Ось що думає з цього приводу віцепрезидент із навчально-наукових студій НаУКМА, професор, доктор філологічних наук **Володимир Моренець**:

– Система анонімного опитування студентів – це абсолютно нормальна, абсолютно потрібна річ, джерело динамічного і здорового розвитку науково-навчального закладу. Чому подібну практику досі не запроваджено в інших українських університетах? Вочевидь, там бояться негативної реакції студентства, внаслідок чого доведеться робити якісь висновки: вдатися до змін у педагогічному складі, до перегляду змісту курсів тощо. Річ у тім, що на відміну від західних університетів, де оцінювання роботи викладача студентами є абсолютно неодмінним елементом освітньої діяльності закладу, де контракти з викладачами щорічно переглядаються, підставою чого є також оцінювання курсу студентами як один із вирішальних показників, у навчальних закладах України здебільшого діє морально застаріла система: викладачеві, який рік у рік читає лекції за поживними конспектами,

фактично байдуже, що про нього думає оця його аудиторія, адміністрація закладу йому в тому «благісному стані» фактично потурат, бо так спокійніше жити...

– Як відомо, в Києво-Могилянській академії оцінювання студентами якості викладання викладачів також не є суто формальним процесом...

Звичайно, адже кожного разу результати опитування обговорюються

на засіданнях кафедр. Щорічно ми робимо серйозні висновки з цих результатів при переукладанні контрактів. Треба сказати, що наслідки цього процесу для викладацького складу дуже вагомі. Є викладачі, з якими я як завідувач кафедрою не продовжував контракт на підставі низького оцінювання їхньої роботи з боку студентів. Деякі викладачі, які отримали досить низьку оцінку, були позбавлені доплат і премій. Це – як гостре попередження. На всіх факультетських та кафедральних засіданнях цей параметр – один із найочевидніших і найсуттєвіших.

Враховувати результати опитування студентів при формуванні навчального плану та при укладанні контракту з викладачем є прямим обов'язком декана факультету, завідувача кафедрою.

Власний досвід – найкращий учитель

Сам Володимир Пилипович має не тільки викладацький, а й «студентський» досвід проведення подібного анонімного анкетування і вважає цю форму самоконтролю якнайпродуктивнішою – адже мав змогу переконатися в цьому особисто, коли 2003 року навчався на інтенсивних курсах англійської мови в Іллінойському університеті в Чикаго:

– Анкетування там є елементом навчального процесу. Перед здійсненням контрольних замірів, тобто перед головними контрольними, перед іспитом або заліком у нашому розумінні, викладач роздає кожному членові групи анонімну анкету. В ній сформульовано основні показники якості процесу викладання: оцінки роботи викладача, методичного забезпечення тощо. За якихось 10 хвилин викладач збирає заповнені анкети, вкладає їх до конверту й передає до свого секретаріату. Секретаріат (у нашому розумінні – навчально-ме-

годишна частина) виводить середнє арифметичне з думок цієї групи і зиставляє оцінку викладачеві. Після чого адміністрація навчального підрозділу вирішує, чи варто з цим співробітником продовжувати контракт і який саме.

Віцепрезидент із міжнародного співробітництва НаУКМА **Катерина Максим** також мала нагоду на власному досвіді пересвідчитися в ефек-

тивності оцінювання рівня задоволеності студентів якістю викладання – у Школі управління бізнесом італійського університету Луїджі Бокконі.

– Студенти мали заповнити анкету – в електронному вигляді, на зразок добре всім відомого опитування на інтернет-сайтах – наприкінці кожного курсу, після іспиту, причому результати іспиту виголошувалися лише після закінчення анкетування. Анонімна анкета складалася з кількох запитань: чи цікавий був курс, чи приніс він користь слухачам, наскільки високий рівень знань викладача з конкретної дисципліни тощо. Нам також пропонували висловлювати власні коментарі та побажання щодо вдосконалення методики викладання. Наші оцінки не лишалися без уваги: деяких викладачів із досить низьким рейтингом навіть попросили залишити місце роботи...

А побажання студентів щодо вдосконалення курсів і їх наповнення враховувалися у підготовці навчальних планів MBA наступного року.

Пані Максим тепер застосовує набутий досвід у викладацькій діяльності: вона розробила власний опитувальник для магістрантів kmbs, котрим чигає нині курс логістики. Цей опитувальник має допомогти виявити найважливіші для студентів теми для удосконалення власного курсу, для підвищення його актуальності.

На світлинах:

Володимир Моренець, віцепрезидент із наукових студій,

Катерина Максим, віцепрезидент із міжнародного співробітництва НаУКМА

Дружня порада як свідоцтво найвищої якості

У НаУКМА також існує досвід опитування західного – себто прогресивнішого, цивілізованішого досконалішого типу.

Один із прикладів – система опитування магістрантів, що здійснюється на магістерській програмі з економіки (EERC) вже 8 років поспіль.

Як розповідає менеджер з академічних питань програми Ярослава Наймушина, опитування проводиться щосеместрово й оцінює як курси, що пропонує програма, так і викладачів. Анкета для такого опитування складається з двох розділів: магістрантів просять оцінити – за п'ятибальною шкалою – змістовність прочитаного курсу та професійний рівень викладача.

Ось приклади найтипівіших запитань: наскільки важливими та цікавими для слухачів були теми лекцій та семінарів; чи варто продовжувати викладати предмет саме таким чином, чи, може, варто внести до методики викладання деякі зміни; чи досить відповідально ставиться викладач до своїх обов'язків, наскільки високі його комунікативні здібності тощо.

Викладача, рейтинг якого, на жаль, виявився низьким, не звільняють відразу – йому дають можливість вдосконалити свої професійні навички шляхом проходження різноманітних тренінгів, пропонують ознайомитися зі спеціальною літературою. Якщо це професіонал, людина не випадкова (а здебільшого, звичайно, буває саме так), результати даються взнаки. У протилежному разі наступного року контракт із цим працівником не поновлюють.

Систему анонімного анкетування магістрантів запроваджено і в Києво-Могилянській бізнес-школі – з самого початку існування цієї знаної та авторитетної серед бізнес-спільноти навчальної програми, вже більш аніж п'ять років тому. Проміжок часу, погодьтеся, достатній для того, щоб переконатися в ефективності подібного опитування.

У kmbs, зазвичай, оцінюється кожний курс, кожний семінар, навіть «кожна з тем будь-якого з семінарів». Адже, як говорить керівник школи, магістр

МВА Павло Шеремета, «клієнт має бути щасливим» – анкетування ж виявилось чи не найкращим засобом дізнатися, чи дійсно це так. Причому, на відміну від державних вищих навчальних закладів, часлідки подібного рейтингового опитування можуть суттєво вплинути на подальше життя того чи іншого викладача в системі kmbs.

Анкети, що містять в собі пропозицію оцінити індивідуальний рейтинг кожного з викладачів та змістове наповнення і практичну корисність курсу або семінару, роздаються учасникам програми після того, як було складено іспит – але до розголошення виставлених за нього оцінок, щоб уникнути найменшого натяку на необ'єктивність.

Бажано отримати від учасників програми розширені коментарі та побажання. Для цього в анкетах відведено спеціальні розділи.

Магістранти та учасники бізнес-семінарів виставляють оцінки викладачам за десятибальною шкалою: ідеальною кількістю балів вважається 9,5 – 9,7. Якщо людина набрала менше за 7 балів – їй, за образним висловом пана Шеремети, показують «жовту картку». У цього викладача є ще один шанс: за умови наполегливої роботи над підвищенням свого професійного рівня і, відповідно, кількості отриманих балів, він може розраховувати на продовження контракту. Якщо ж середнє арифметичне із зароблених викладачем оцінок не перевищує 5 – «червона картка», а, отже, й негайне розривання контракту та негативне «поблісіті» серед колег та ймовірних роботодавців такому горе-професіоналу забезпечені.

Іноді трапляються в kmbs прикрі випадки, коли досвідчений викладач, вміло маніпулюючи аудиторією, так збудовує свій (досить невизначний, зазвичай) курс, щоб на останніх заняттях викликати потужний емоційний відгук аудиторії – й підвищити, таким чином, свій рейтинг. Щоб запобігти подібним – не дуже, м'яко кажучи, прозорим – методикам психологічної дії на магістрантів, якість роботи викладача оцінюють також його колеги по бізнес-школі: досвідченому профі достатньо ненадовго завітати на заняття, щоб скласти уявлення про рівень лектора та якість викладання.

Викладачі, яких пан Шеремета залучає до роботи у своїх програмах, мають потужну мотивацію до співпраці з ним – причому не тільки й не стільки матеріально: в kmbs у них з'являється можливість взяти участь у нових цікавих проектах, зустрітися з

цікавими клієнтами та – найголовніше – підвищити свій рейтинг на ринку праці.

Не випадково чи не найважливішим в анкеті kmbs є запитання: «Наскільки ймовірно, що ви порадите Києво-Могилянську Бізнес-Школу друзі чи колезі?» – як відомо, репутація в бізнесових колах коштує дорожче за гроші.

Голос студента важить надзвичайно багато.

Володимир Моренець, віцепрезидент із навчально-наукових студій НаУКМА впевнений: «Я вірю, що нашому студентству не байдужа Могилянка як інституція».

– Дорогі студенти! – звертається до могилянців Володимир Пилипович Моренець. – Можливо, вам здається, що анкетування – це така гра. Жодною мірою ні! Відповідь на запитання ачкет – це є ваша реальна участь у формуванні наших навчальних планів, нашого навчального педагогічного колективу, в поліпшенні рівня нашої наукової діяльності. Звичайно, оцінювання прочитаного курсу для вас – це поїзд, який уже пішов. Коли ви висловлюєтеся щодо курсу, ви висловлюєтеся щодо минулого. Але ж ви це робите в ім'я своїх наступників, в ім'я інституції. Якщо вам не байдуже – а я вірю, що нашому студентству не байдужа Могилянка як інституція, і що всі ми, тут присутні, беремо участь в її розбудові, – то це якраз той момент, коли студент, його голос важить надзвичайно багато.

Опитування триває

Протягом листопада – грудня в Могилянці проходить рейтингове опитування студентів стосовно якості викладання навчальних курсів та професійного рівня викладачів. На засіданні ректорату вирішено проводити опитування за іншою, ніж було досі, схемою: якщо викладачі не встигли провести опитування в осінньому триместрі, то протягом двох перших тижнів весняного триместру можна його провести чи продовжити. Для викладачів НаУКМА, які мали бажання деталізувати опитувальник (опитувальник складається із двох запитань), кафедра соціології пропонувала допомогу у створенні детального опитувальника, враховуючи побажання викладача, та в аналізованні результатів.

Компетенція ректорату

Ректорат займається вирішенням адміністративно-організаційних, технологічних, матеріально-технічних питань, що й забезпечує навчальний процес, проблемами роботи відділу працевлаштування і виховної роботи зі студентами. Науково-методичне і технічне забезпечення навчального процесу, фінанси і бюджет, стан підготовки до прийому студентів на програми — це також питання ректорату.

про формальний бік справи, то з 10 запланованих засідань було проведено 9. Вважаю, що більшість питань були актуальними. Але я хотів би звернути увагу на особливо важливі питання. Перш за все, це питання про прийняття цілого кодексу правил і положень про поселення в гуртожитки. Вони серйозно відрізняються від практики, яка була донедавна. Вважаю, ці положення прогресивні для нашого університету. Це дає можливість ошадно розпорядитися житлом.

можливо, через небажання чи невміння. Це питання є також на контролі, і я хочу сказати, що є позитивні зрушення.

Наступне, що мені здається дуже важливим — це питання планування бюджету і фінансів. Я не можу сказати, що цей процес на 100% є прозорим і всім зрозумілим, але позитивні тенденції є. На жаль, раніше в університеті було так, що все це було за сімома замками. Зараз це не ідеальна система, але багато зроблено для того, щоб кожний підрозділ знав, що йому належить на цей рік, які кошти і під які

Ключові питання розвитку університету та ректорат

Принципи планування роботи

І цього, і минулого, й позаминулого років питання організації та планування роботи ректорату було громадським. Технологія така: на одному з останніх засідань навчального року оголошується прохання членів ректорату подавати пропозиції. На шість, таких пропозицій буває немало, і це дуже добре. З іншого боку, не можна все досягнути протягом одного року, якщо буває 30–40 пропозицій, а засідань 10. На одному засіданні, щоб плідно працювати, може розглядатися два питання. Проект плану роботи обговорюється на ректораті, робляться корективи, враховуються пропозиції.

Найважливіші, з моєї точки зору, це питання інформатизації університету, питання діловодства та електронного документообігу, проблема роботи відділу працевлаштування, професійна організація студентів і формування соціальної, морально-етичної і мотиваційної компетентності у студентів — головні питання 2004 року. На початок Нового, 2005 року, винесено питання про роботу нашого професорсько-викладацького складу, вдосконалення контрактів із ним і відповідна оплата праці.

Актуальне питання соціальної допомоги у відпочинку співробітників НаУКМА. Ми не можемо тиснути на профспілку, але послухати, як вона працює, для наших співробітників дуже важливо. Фінансовий стан і план бюджету також будуть розглядатися. Попередньо ці документи будуть обговорені у структурних підрозділах, що дасть можливість удосконалити розподіл коштів. Це найважливіші питання з тієї маси проблем, які винесено на засідання ректорату на 2004/2005 навчальний рік.

Ключові питання розвитку університету та ректорат

Робота ректорату в 2003/2004 навчальному році, на мій погляд, була цілком задовільною. Якщо говорити

Важливо, що обговорили їх дуже детально і добросовісно як комісія, так і студентські організації. Положення обговорювалися двічі на ректораті. Відмінності їх полягають у тому, що нині проблемами поселення студентів до гуртожитку займаються деканати. Поселення здійснюється по факультетно. Цією проблемою займалися заступники деканів. Це їхнє пряме доручення. Важливо, що ротація поселення в гуртожиток відбувається послідовно. Зміни ці впроваджуватимуться не одразу, а поступово, крок за кроком. Ця програма зміни правил поселення розрахована на 3–4 роки. Тобто, якщо студент зараз на 3-му році навчання, він житиме, як і жив. Це стосується і студентів 2-го, і 1-го року навчання, поки не завершиться весь цикл. Було прийнято принципово важливе рішення, щоб студентів 1-го року навчання селили в гуртожитку на Троєщині, бо для них і навчатися, і жити в чужому місті — велике психологічне навантаження. Потрібно, щоб вони поступово звикалися в колектив, були в Києві, спілкувалися зі своїми колегами. Отже, в цій скруті ми, всетаки, чітко, зрозуміло і ясно побудували цю програму. Я зараз практично не чую нарікань, що житловий відділ когось поселив, а когось не поселив. Все під контролем факультетів і студентських організацій.

Ми дуже серйозно займалися проблемою гуртожитку у Ворзелі. Питання також просунулося досить серйозно. Наступного року, я думаю, буде все нормально: і з водою, з опаленням, з організацією життя там.

Друге питання — це технічне забезпечення навчального процесу. Цим питанням ми займалися час від часу. В 1998 році було закуплено техніку для кабінету технічних засобів навчання. Зараз розроблено програму технічного переоснащення засобів навчання, фінансово вона погоджена на 2–3 роки. Ми відслідковуємо ситуацію, як користуються цими засобами. На жаль, було зафіксовано, що приблизно половина наших кафедр взагалі не користується технічними засобами,

цілі. Обговорення на ректораті показало певні моменти, які є недоскональними, проте засвідчило, що ми діємо у правильному напрямі. І це дуже важливо. Недоскональними є такі моменти: перш за все, це виконавська дисципліна. Наприклад, структурний підрозділ має кошти на щось, а починає витратити їх на нагальні потреби зараз, потім забуває про це. Він повинен пам'ятати, якщо навіть так є, то додаткових коштів на планово передбачені закупки виділено не буде. Не можна виходити за загальні рамки коштів, це абсолютно всім зрозуміло. Так само не можна виходити за рамки коштів, виділені на такі великі і структуровані підрозділи як факультет.

І ще одне важливе питання, яке ректорат, на жаль, минулого року, з різних причин, не обговорював. Це проблема інформатизації нашого університету, її реальний стан і стратегія розвитку, в тому числі, електронний документообіг. Ми поступово наближаємося до цього. Не хотілося б, щоб це були розмови невідомо про що. Створено базу для такої роботи, тобто зроблено неопану програму для Магістеріуму. Ми постараємося поступово поширити її на весь університет. Тобто, мова йде про модернізацію інформатизації університету. Вона повинна піднятися на вищий шабель, ми маємо бути краще забезпечені і технічно, а головне програмно.

Це питання в листопаді-червні буде обговорено на Ректораті, що є надзвичайно і принципово важливо для нашого університету. Тут виникають чисто технічні питання освоєння нових програм. Звичайно, оскільки мова йде про людей, у них виникають психологічні проблеми з освоєннями такої техніки, вмінням працювати з нею. Поки-що нам не вдалося організувати системне навчання людей. Фактично, кожний працює самотужки. Це прикро, так не має бути.

Михайло Брик,
перший віце-президент НаУКМА

Пишемо історію

Шановні відвідувачі музею! Вибори-2004 сколихнули не тільки українців, але й увесь світ. Люди, які вийшли на Майдан, гворили нову історію нашої держави. Я хочу розповісти про те, як кожний член нашого сімейства переживав цими подіями. Живемо ми, сім'я Валіхновських, разом із батьками (сім'я Вівчаренків) та сім'єю сестри (сім'я Вальненків). Усі є членами УНП, окрім мого чоловіка, бо він – священик. Я, сестра і мама є професійними бандуристами і виступаємо з концертами по Україні і за межами нашої держави. Спільно з активістами партії «Собор» (блок «Наша Україна») брали активну участь в передвиборній агітації за В. А. Юшенка. У Кутах і Ворохті нашої області ми проводили агітаційну роботу разом із народними депутатами А. Матвієнком та В. Безпалом. На таких зустрічах люди ставили різні запитання (хочу уточнити, що наші концерти були безкоштовні).

Мені дуже запам'яталося як на

Музей Р-еволюції

наше сімейство долучилося до великої справи.

Хочу сказати кілька слів про наших дітей. Мій син Павло є солістом нашого ансамблю. На мітингу виступав від імені школярів із піснею «Про Степана Бандеру». Сестра іноді брала 3-річного Захарика, бо не завжди було на кого його залишити. За місяць до виборів я розмовляю із Захариком і ставлю запитання, на які він давно знає відповіді (дитина дуже розумна на свій вік). На запитання: «Хто президент України?», він відповів: «Ющенко!»

Кожною клітиною віримо

Рогатинщині (Івано-Франківська обл.) одна пані запитала: «А Ющенко нас точно не зрадить, як зрадили Т. Чорновіл, Д. Насалик, С. Гавриш?» Я б дуже хотіла, щоб це запитання завжди пам'ятав новообраний президент, адже устами цієї жінки запитувала вся Україна!

У час політичного страйку до Києва першим поїхав наш батько – Олег Вівчаренко, заслужений юрист України, доктор права. Через три дні я з сестрою приєдналися до нього. Колись на запрошення пана В. Яворівського наш ансамбль мав змогу виступати в Будинку письменника, і ми вирішили йти туди, щоб зняти місце для ночівлі. По дорозі нас зустріла миловидна пані і запросила зупинитись у неї. Ми довго вагались, але вирішили прийняти запрошення. Яким же було наше здивування, коли з'ясувалось, що ми потрапили до квартири колишнього міністра юстиції, який знає нашого батька.

Незважаючи на мінусову температуру, в Києві було тепло від людських сердець та людських душ. Сестра також «зстигла» відвідавши лікарню № 18 м. Києва, де їй безкоштовно зробили мініоперацію на пальці. Щиро дякуємо лікарям за таку делікатну роботу.

Через чотири дні повернулися додому і не застали своїх чоловіків, які вранці також вирушили до столиці. Останньою «штурмувала» Кабмін наша мама. Ось таким вахтовим методом

Я заперечую відповідь і ще раз запитую. Дитина подивилася на мене ширими оченятами і сказала: «Ющенко – наш президент!» Ющенко не може не бути президентом, коли його вже вибрали і діти!

Зараз, коли я пишу цей лист, Україна готується до переголосування другого туру, але я переконана, що Ющенко буде президентом. Віктор Андрійович вірить у перемогу кожною клітинкою свого організму. Так само вірить і більша частина населення. Політична реклама засвідчувала: «Ющенко йде в президенти, і Ющенко переможе!» А ще звучала й така фраза: «Прощай країно журналістських скандалів!» Також хоч відмітити, що все робилося з великою любов'ю і навіть до тих, хто його ненавидить. Помаранчева революція взяла за озброєння християнські чесноти: віру, надію і максимум любові.

А ще я думаю, що В.А.Ющенко читав сім книжок Володимира Мегре. Автор наголошує, що восьму книгу пишуть самі люди. І, мабуть, почнемо писати її ми – УКРАЇНЦІ.

За дорученням сімейства
Зорина Валіхновська,
аспірантка 3-го курсу
Прикарпатського університету
ім.В.Стефаніка

с.Угличів, Тисменицький район,
Івано-Франківська область

Схоже, що ідея створення музею української зв'язки сподобалася не тільки могилянцям, які завалюють експонатами аудиторію 110 у третьому корпусі НаУКМА, а й киянам та численним гостям столиці. Так, Євген Ставицький, спостерігаючи територіально-виборчої комісії №218 міста Києва, приніс до музею десятки документів. Це скарги, листи, заяви. Цікава довідка з номерами харківських автобусів, які возили учасників «каруселі». Микола Чернеха, майор міліції у відставці, приніс помаранчеву будівельну каску, на якій зроблено написи усіх областей України, а мешканці Львівщини передали з майдану ваянок. Унікальний експонат – лист Путіну на сімдесятиметровому відрізку помаранчевої тканини, на якому пікетувальники Російського посольства написали свої вимоги. Передати листа Президенту Росії пікетувальникам не вдалося. Тому вони вирішили передати цей експонат до Києво-Могилянської академії. Про це вони заявили «Новому каналу».

Експонати до музею збираються в аудиторії 110, корпус 3. Читайте на сайті: www.razom.ukma.kiev.ua

На світлинах:
мешканці села Суховерхова, Кіцманського району Чернівецької області прямо з Майдану Незалежності принесли експонати (листівки, транспарант) до Музею Р-еволюції, який створює НаУКМА; експонати музею.

Документ

— Вас обурює той факт, що Кравчука позбавили статусу почесного доктора в Могилянці та кафедри в МАУП, бо це недемократично? Чи не вважаєте ви, що ці навчальні заклади, відомі демократизованою системою навчального процесу, мали право так зробити, оскільки Кравчук стояв на боці фальсифікаторів виборів? А те, що вибори були сфальсифіковані, визнав навіть Верховний суд.

— Мене, мабуть, неправильно зрозуміли. Я не вважаю для себе дуже великою честю бути доктором чи професором будь-якого навчального закладу. Не в цьому суть. Суть в іншому. Якщо це вчена рада, то вона не має стосунку до фальсифікації безпосередньо. Хоч фальсифікація була, і це доведено і на Сході, і на Заході. Тобто, і з боку Януковича, і з боку Ющенка. То чи може вчена рада позбавляти людину звання, якщо хтось має іншу точку зору? Ось про що йдеться. Чи це демократично. Чи є свобода вибору людини? Я ж підписував Біловезьку угоду не для того, щоб навчальні заклади виконували функцію КДБ. Чи готові ці люди жити за демократичними принципами? Відповідаю: ні!

Із інтерв'ю Леоніда Кравчука
«Телекритика» 10 грудня 2004 року

Здрібно високий статус першого Президента України

22 листопада 2004 року Києво-Могилянська академія направила народному депутату Верховної Ради, ще почесному доктору НаУКМА Леоніду Кравчуку лист-протест проти беззаконня, зневажання громадянських прав, грубої фальсифікації результатів голосування.

У ньому сказано:

Ми ніколи не визнаємо легітимність Президента, який прийшов до влади шляхом спотворення результатів народного волевиявлення.

У зв'язку з цим наполягаємо на проведенні 23 листопада ц.р. позачергового засідання Верховної Ради і наполягаємо на участі в засіданні керованої Вами фракції та прийнятті парламентом рішення щодо:

— недовіри ЦВК;

— нерегладу результатів голосування в тих регіонах, де мали місце грубі порушення закону, які вплинули на загальний результат виборів.

Сподіваємося, що в цей критичний час Ви будете на боці закону і народу.

Леонід Макарович не почув нас, як не почув і свого народу на майданах України. Він був на іншому боці. Рішення Вченої Ради університету про позбавлення його звання Почесного доктора, схоже, дуже образило Леоніда Макаровича, про що свідчить ефір на «5-му каналі», в якому він заявив, що Національний університет «Києво-Могилянська академія» «переслідує його». Сьогодні кожна свідома людина може пану Кравчуку лише безмежно поспівчувати. Якщо це співчуття й переслідує народного депутата, то вини Могилянки в тому немає.

Вих. № 91/1284
Від 13.12.2004 р.

Відкритий лист

Народному депутату України
Л.М.Кравчуку

Леоніде Макаровичу!

25 листопада 2004 р. Вчена Рада Національного університету «Києво-Могилянська академія» прийняла ухвалу про позбавлення Вас звання почесного доктора НаУКМА (копію ухвали відіслано на Ваше ім'я до секретаріату Верховної Ради України 26 листопада). 8 грудня, виступаючи у прямому ефірі на «5-му каналі», Ви заявили, що «Києво-Могилянська академія переслідує Вас», що рішення Вченої ради нагадує Вам 37-й рік і що прийняти його могли «професори в мундирах, а не в мантиях».

Пояснюємо ми не переслідували Вас і не збираємося переслідувати. Ми поважаємо право кожної людини на власний вибір, у тому числі й політичний.

Ви обрали Януковича. Ми бачили Ваше обличчя на його біг-бордах: Ви обіцяли, що «єдиний кандидат від влади» — це мир і стабільність. А ми знали, що саме в цей час влада чинить нечуване беззаконня, порушує громадянські права мільйонів українців, готуючи ґрунт для тих фальсифікацій результатів голосування, які тепер підтверджені Верховним судом України. Намагаючись будь-якою ціною протягти Віктора Януковича на пост Президента, державна машина три місяці глумилася над народом, — Ви цього не знали? Ідеологією виборчої кампанії Януковича було культиву-

вання страху та агресії, протиставлення регіонів. — Ви цього не бачили?

Вашим ім'ям освячувалося приниження співгромадян, беззаконня влади й фальсифікації. Ви закрили очі на все, що суперечить демократії. Нам прикро було бачити Вас у політичній зв'язці з В.Медведчуком і Н.Шуфричем, тим паче після подій у Мукачевому, відповідальність за які великою мірою лежить на СДПУ(о) — партії, парламентську фракцію якої Ви очолюєте.

Ще раніше Ви здригнули високий статус першого Президента роллю довіреної особи Г.Суркіса, яку взяли на себе на виборах міського голови м. Києва. А тепер Ви пішли ще далі, «пропонуючи» Україні Віктора Януковича. Для нас він — людина з сум-

нівною біографією, особа, поява якої на посту глави держави була б небезпечною для України.

Ви думаєте інакше, і це, безперечно, Ваше право. Але в нас теж є своє право: вважати Ваші дії під час виборчої кампанії такими, що дискредитують звання почесного доктора Національного університету «Києво-Могилянська академія», що й засвідчила своєю ухвалою Вчена Рада Академії.

В'ячеслав Брюховецький, президент НаУКМА, доктор філологічних наук

Михайло Брик, перший віце-президент, доктор хімічних наук

Володимир Панченко, віце-президент із навчальної роботи, доктор філологічних наук

Володимир Моренець, віце-президент із навчально-наукових студій, доктор філологічних наук

Людмила Дяченко, віце-президент з питань економіки та фінансів

Наталія Шумкова, віце-президент із розвитку НаУКМА, МБА

Катерина Максим, віце-президент із міжнародного співробітництва, МБА

Відкритий лист Л. Кравчуку
надруковано в газетах
«Україна Молода»
(21 грудня 2004 р.)
«Дзеркало тижня»
(26 грудня 2004 р.)

Пишемо історію

«Ми разом, багато, і нас не подолати!» – ці слова я, як і багато моїх друзів – студентів Національного університету «Кієво-Могилянська академія» та інших ВНЗ – запам'ятаю на все життя. Останніми днями вони об'єднали людей. І що цікаво, – тих людей, які за інших умов, можливо, і не сіли б за один стіл.

«Помаранчева революція» була тестом для українського народу. Я не можу сказати, що він цей тест уже склав за всіма пунктами, адже процес триває, але вже сьогодні можна конста-

здобуття остаточної перемоги. «Дерево не впаде», – сказав Юрій Богданович, – «гарантій жодних немає».

Після виступу pana Ключковського до студентів звернувся професор Микола Козюбра, колишній суддя Конституційного суду. Він наголосив: «Владу треба тримати під народним контролем. Інакше вона забуває про те, що народ існує». До речі, професора Козюбру, вельми шановану в Україні людину, досвідченого фахівця і науковця, протягом цих помаранчевих днів можна було часто бачити

Тест для українського народу

тувати, що основа для перемоги вже є. Для неї є готове моральне підґрунтя. Для повної перемоги необхідне ще і практичне, яке втілити набагато важче. Про це говорила 13 грудня 2004 року на прекрасне свято Святого Андрія Первозваного на зустрічі з студентами Національного університету «Кієво-Могилянська академія» людина, яка доклала особисто немалих практичних зусиль для здобуття тієї великої, але ще, на жаль, не остаточної перемоги, яку ми сьогодні маємо. Це відомий юрист, народний депутат України Юрій Ключковський. Студенти привітали почесного гостя оплесками. На початку промови Юрій Богданович заявив, що не хотів би бути центральною фігурою на зустрічі в стінах академії, адже, за його словами, центральна фігура тут – це всі могилянці, які не побоялись у першодній вийти і відстояти своє право на чесні вибори.

Пан Ключковський наголосив, що Кієво-Могилянська академія – це дійсно осередок вільного українського духу, розуміння державності, права і демократії. «Сьогодні, в ці доленосні для українського народу дні, дух студентів і викладачів співпав. Вони спільно йшли до однієї мети, і, як і годиться, отримали результат», – заявив почесний гість. «У ці листопадові дні утвердилась українська нація. Утвердилась нація людей, гордих за свою Батьківщину. Сьогодні нанесено удар по «стійкій репутації» України, як країни корумпованого і нестабільного політичного курсу. Народ (на жаль, ще не влада, а тільки народ) заявив про своє бажання жити в умовах демократії. Ви всі показали, що не можна знущатися з народу», – сказав пан Ключковський. Не забув він звернути увагу присутніх і на те, що не варто піддаватися ейфорії, а навпаки, потрібно наполегливо працювати задля

серед страйкуючих студентів у спортивному костюмі, що ще раз підтверджує тезу Юрія Ключковського про те, що дух студентів і викладачів цими днями співпав.

Та найбільший інтерес у всіх викликав виступ Батька Євгена Серафимовича, начальника цеху одного з підприємств міста Донецька, який представив широкому загалу не що інше як судовий позов до президента України Леоніда Кучми. Він розповів багато цікавого про настрої людей на Донбасі та ставлення влади до людських думок у цьому регіоні. Він попросив правової допомоги у зв'язку з своїм позовом у факультету правничих наук НаУКМА, яку йому обіцяла надати пані декан, професор Зорислава Ромовська.

Завершили зустріч виступи студентів, які ділилися своїми враженнями від пережитого. Професор Зорислава Ромовська зазначила, що факультет правничих наук постійно запрошуватиме видатних людей на зустрічі зі студентами.

Це та інші зібрання ще і ще раз підтверджують те, що за слоганом «Ми разом, багато і нас не подолати!» стоять мільйони людей. І дуже добре, що серед цих мільйонів є видатні фахівці, люди, за кожним рухом, кожним словом яких спостерігала вся Україна. А ще краще, що вони мають час поділитися своїм досвідом із молодим поколінням, у якого є енергія, завзяття, велике майбутнє, але бракує досвіду. Саме завдяки тому, що в нас такі люди, ми можемо не тільки констатувати, що «Ми разом, багато, і нас не подолати!», а й мати велику надію, що, приклавши необхідних зусиль, – «Ми переможемо!».

Євген Зверев,
ФГПВН - 2

Іва Зімова, фотокореспондент із Чехії, працівник чеської неурядової організації «People in Need Foundation». 1993 року вона отримала науковий ступінь бакалавра (кандидата) мистецтвознавства в Конкордійському університеті (Монреаль). З того часу займається фотосправою. З фотоапаратом у руках Іва побувала в більшості гарячих точок світу. Зокрема на Балканах, в Афганістані, Іраку. Із перших днів Помаранчевої революції в Україні вона в Києві, в Донецьку На Майдані Іва знайшла немало друзів. Серед них – друзі з Могилянки, які й стали героями її фоторобіт.

Пишемо історію

У Бакалаврській бібліотеці НаУКМА відкрито фотовиставку «Помаранчева революція». Авторами її стали Сергій Россінський та Євген Заблгородий. Виставка має багато добрих відгуків.

«Ми задоволені побаченням, дзеркально відтворено дух свідомого народу, бажаємо подальшого розвитку».

Сподіваємося, що такі виставки допоможуть усвідомити братам і сестрам східних регіонів події, що відбувалися на Майдані.

Ющенко Віктор Андрійович — справжній народний Президент, який взмозі дух братства піднести на всеукраїнський рівень.

Могилянка — Молодці, ми з вами! 23.12.04

Рубаха Віталій Михайлович, Калорцев Андрій Вікторович.

«Студенти УАІТ (Академія, в якій «нащасяся» В.Ф. Янукович, але його ніхто не бачив)».

«Дякую фотографам за те, що увіковічили найпрекрасніші і неповторні миті Помаранчевої революції».

24.12.04

Мирослава Антонович

«Дякую організаторам виставки, фотографам та особливо моделям. Спасибі усім могилянцям і українцям, які влаштували це помаранчеве свято».

Іван Бабошин.

bo.net, «Без цензури»

«Спасибі за чудовий репортаж!»

Я жителька Луганська, архітектор, отримала, крім живої інформації ще й естетичну насолоду від побаченого. Дякую фотографам, особливо Сергію Россінському.

Цю виставку та до нас би в університет, щоб люди побачили правду, якою наш регіон обмежується лише синім кольором та страхами і залякуванням народу».

Світлана Морозова.
М. Луганськ

Минув місяць від початку масової акції протесту на Майдані Неза-

Майдан розвіяв сумніви скептиків

лежності проти фальсифікації виборів, яка вже встигла отримати назву «помаранчевої революції» і під такою назвою, швидше за все, увійде в підручники історії. І в середу, 22 грудня, київський Майдан знову зібрав багатотисячну «армію» прибічників коаліції «Сила народу», тих людей, що прагнуть захистити своє право самим обирати власне майбутнє, всіх небайдужих до долі своєї Батьківщини.

Цього разу на Майдані зібралися переважно кияни, як це було і вранці 22 листопада, бо наші однодумці із Західної України та інших регіонів у своїй більшості роз'їхалися, щоб забезпечити перемогу народного лідера на своїх дільницях. Щодо чисельності мітингувальників, то те, що я бачив на власні очі, дозволяє мені висловити припущення, що зібралося до 100 тисяч громадян. Цього вечора на Майдані відчувалася атмосфера свята. Велика кількість жовтогарячих прапорів; стрічки, пов'язки, помаранчеві шарфи та інші символи, які були практично в кожного з учасників мітингу, а також новорічна ялинка створювали відповідний настрій. Але, з іншого боку, на більшості облич я бачив зосередженість, готовність до подальшої боротьби, відчуття, що вирішено ще далеко не все і для остаточної перемоги ще потрібно докласти багато зусиль — як у день голосування 26 грудня, так і протягом багатьох днів після цього. Ми знову виголосили традиційні гасла революції («Разом нас багато. Нас не подолати!», «Схід і Захід разом», «Ющенко — Президент!»). І хоча, можливо, наші голоси лунали не так голосно, як місяць тому, я переконаний у тому, що ніяка втома вже не може нас зупинити.

Принципова різниця між нашим настроєм 22 листопада та 22 грудня полягає в тому, що за цей час відбулися

події, які додали нам впевненості в нашій силі, адже всі побачили, як Верховна Рада, Верховний Суд були змушені прислухатися й до наших

голосів, як почалася втеча багатьох політиків із корабля, який вже потопав, як відбувся прорив на багатьох каналах телебачення, що до того кожного дня годували нас новою порцією брехні. Тепер в очах киян можна побачити переконаність у тому, що перемога наближається, а з іншого боку, готовність захищати цю перемогу від останніх спроб замаху з боку влади, що здригається в конвульсіях, але продовжує сподіватися на реванш.

На сцені цього вечора виступили народний Президент Віктор Ющенко, його соратники Олександр Мороз, Юлія Тимошенко, Олександр Зінченко. Лейтмотивами їхніх виступів були подяка всім учасникам революції, розповідь про наші здобутки, а також, що дуже важливо, заклик не розслаблятися, не піддаватися передчасній ейфорії і зробити все можливе для захисту нашої перемоги 26 грудня на виборчих дільницях і після цього знову на Майдані. За їхніми словами, Майдан має продовжувати свою місію до проголошення ЦВК офіційних результатів виборів, за якими переможцем стане Віктор Ющенко. Були у виступах лідерів і особливо зворушливі моменти. Наприклад, Олександр Мороз прочитав поезію, присвячену «помаранчевій революції» і Майдану. Порадували своїми виступами і народні улюбленці брати Клички, Святослав Вакарчук і Руслана.

Якщо підсумувати мої враження, то можна сказати, що Майдан розвіяв сумніви скептиків, які пророкували повне згасання народного піднесення, і готовий перекреслити всі надії тих сил, які сподіваються, що на зміну помаранчевій революції має прийти синьо-біла контрреволюція. Одним словом, Майдан вступає у вирішальну фазу боротьби, і готовий стояти, доки омріяна перемога не стане реальністю.

Дмитро Заєць, ФГП-З

Автограф

Помаранчеві сні, що збулися

В листопаді сніг випадав лапатий,
А по ньому прийшли помаранчеві люди.
Подіставали гітари, стали весело грати.
І зібрався народ на майдан звідусюди.
Ми кричали, і нас почули за всіма
стінами.
Добрі бабусі з дому носили нам їсти.
Ми ходили містом, і це було наше місто –
Воно махало нам з вікон скатертинами.
Ми танцювали, щоб від холоду не
померти.
Ми вставляли квіти прямо в очі смерті.
Наші радощі вибухнуть нині смерком
І з небес осиплються феєрверком.

Світлана Богдан, ФГН -3

Стрічка помаранчева
на снігу
ще не встигла змерзнути
коли до неї
підійшов
рудий котик
і став на неї
теплыми лапками

Олеся Мамчич,
випускниця НаУКМА

Гімн «Могилянська академія»

I

Це від батька Дніпра твоя міць, твої сили,
Це від неньки землі твоя ніжна любов,
А козацький закон від Петра, від Могили,
Вольним духом цвіте калинових дібров.

Академія наша, академія мрії,
Ти є флагман науки попереду йдеш.
Ми вручаєм тобі і серця і надії
Ти з народом завжди, для народу живеш.

Приспів:

Могилянська академія, ми з тобою, нас
багато
І ніколи нас нікому не здолати.
Могилянська академія, ми з тобою, ми
єдині
Прославляєм тебе, вічна слава Україні!

II

Ми студенти твої, ми твої вчителі,
То велика і дружна - єдина сім'я.
Світло вчення твого, наче промінь зорі,
Золотим помаранчем Україні сія.

Ми пройдемо дорогу, подолаєм вершину,
Бо на благо держави і навчаєм і учим,
Свічку Богу поставим за святу Україну
І хвалу заспіваєм, гімн величний
озвучим!

Від Помаранчевої революції та
Володимира Хоменка (під керівництвом
Господа Бога) найкращій академії
України.
14 грудня 2004 року

Галина Глодзь, студентка ФГН-1.
Родом із Волині. Авторка поетичної
книги, лауреат літконкурсу
«Неповторність».

Моління

Виє голодний пес.
Душі тікають з дому.
Боже, я зовсім змерз,
Кинь мені хоч би промінь.

Літо. Краплі дощу
Тешуть берези криво.
Боже – якщо почув –
Визволь мене від зливи.

Я ж не сховаюсь, бо
Кожен прилисток – пастка.
Боже, котрий Любов,
Охорони, будь ласка.

Дош і голодні пси –
Більше жодного звуку.
Боже, коли еси,
Дай мені Свою руку.

А Заратустра так не говорив,
Не проповідував ніхто з пророків.
І навіть Бог примружив ліве око,
Коли помітив, скільки стало слів
І непридатних для спасіння душ.
Їх не лякало полум'я пожежі;
За ними вже давно ніхто не стежив,
Ніхто не витягав їх із калюж.

В одній руці лежали Бог і цент,
Та тільки цент дорожчий був за Бога.
І хтось подумав: «Винних тут –
нікого,
Бо й Заратустра змовчував про це».

це місто народилося з води
і досі плаче мов якесь шалене
Йому нема ні Гангу ані Сени
воно саме тече кудись туди
брудними потічками на кар'єри
де час у танці дикому сконав
на терикони на підвали на
останні сторінки нової ери
це місто повне пристрасних поривів
гарячих криків і пустих ночей
воно пульсує б'ється і тече
хапає вечір за коротку гриву
воно єдине у своїх гріхах
те мокре місто юне але сиве
воно реве і корчиться як злива
а потім наче повинь затиха

Дерева з'їхали з глузду:
Помалювались насінню,
Нап'ялили теплі светри
З позататмтої весни.

Стоять собі і лузають
Оте трикляте насіння.
Словом, можна й померти –
Не помітять вони.

Під грубою вовною снігу.
Цікаво, які присняться
Мелодії? Та чи треба
Чіпати зараз їх?

«Думки як ртуть, і біль, і щем»

Діти інших релігій
В сотій реінкарнації:
Півбожевільні дерева,
Перший солоний сніг.

коли-небудь доведеться
дізнатися
чи боїшся ти темряви
краще хай це буде
при вимкнутому місяці
і без жодної батарейки
в кишені
щоб ліхтарі
дарма не раділи

раніше дракони
уміли
літати без пального
а ще вони
інколи дихали полум'ям
тепер тільки перегаром
ти досі хочеш
осідлати якогось
бажано щоб не кусався однак
третю сторінку списано
а він досі не прилетів
чути лишень
чиесь сопіння
цікаво
привиди чи мисливці

музику
придумують боги
а люди
дописують до неї
невдалі партії
ти боїшся
зачіпати симфонію
щоб не полетіло
шкереберть
є важливіші справи
поки
не стихає
дихання за спиною
куди там до нот

День відкритих дверей

16 січня 2005 року, неділя

10:00 – акція «ПЕРЕВІР СЕБЕ» – пробне тестування за оригінальними тестами 2004 року.

Повне: українська та англійська мови, математика, гуманітарний блок (на вибір – історія або література), природничий блок (на вибір – біологія, хімія, фізика), правознавство, історія Києво-Могилянської Академії. Тривалість – 3 год. 55 хв. вартість – близько 80 грн.

Скорочене: українська та англійська мови (1 год. – близько 35 грн).

Перевірка та оголошення результатів у присутності абітурієнтів та їхніх батьків через 20 хвилин після закінчення тестування.

1-ий корпус НаУКМА, ауд. 313, вул. Сковороди, 2.

15:00-16:30 – презентація НаУКМА для старшокласників та їхніх батьків. Інформація про навчання та особливості прийому, про відмінності НаУКМА від інших вищих навчальних закладів. Спілкування із представниками факультетів.

Актова зала, Культурно-мистецький центр НаУКМА, вул. Іллінська, 9.

ІНФОРМАЦІЙНО-ПРЕЗЕНТАЦІЙНА ПРОГРАМА:

10:00 - 14:00

– екскурсія університетським містечком, екскурсія історичною частиною Подолу.

– фотовиставка «Помаранчева революція: погляд з НаУКМА».

(Бакалаврська бібліотека НаУКМА, 1-ий корпус, вул. Сковороди, 2).

– виставка-продаж навчальної літератури видавничого дому «КМ Академія», видавництва «Дух і літера».

13:00-14:00

– виставка «Jack & Jill» з циклу «Відкриваємо нові імена» групи молодих київських художників.

– меморіально-художній музей Івана Валентина Задорожного «Хата».

(Галерея мистецтв НаУКМА, вул. Іллінська, 9).

10:00 - 14:00

Перегляд відеофільмів про НаУКМА:

– фільм «Галиччине дім»

– відеофільм про МП «Економічна теорія»

– відеофільм «Твердиня української духовості»

– відеофільм-монтаж до 10-річчя відродження Академії.

(Актова зала НаУКМА, 1-ий корпус, вул. Сковороди, 2).

ПРАЦЮЮТЬ ПРОТЯГОМ ДНЯ:

– студентська їдальня (Культурно-мистецький центр НаУКМА, вул. Іллінська, 9).

– трапезна «Академія» (3-ій корпус НаУКМА, вул. Сковороди, 2).

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ:

– Приймальна комісія – тел. 425-60-22; e-mail: neven@ukma.kiev.ua.

– Відділ зв'язків із громадськістю: тел. 417-82-15, e-mail: info@ukma.kiev.ua.

– Освітні студії КМА: тел. 238-28-61 – реєстрація на пробне тестування, e-mail: lari@ukma.kiev.ua.

Грудень

Телерадіоефір

Створення Музею. Запорізьке телебачення. – 23 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. НТВ, новини. Створення Музею. – 22 грудня.

Андрій Гірник. Радіо «Київ». 13 грудня. Вплив помаранчевої революції на психічний стан населення.

Леонід Залізник. Презентація книги Олега Ольжича «Шипинці. Мистецтво

НаУКМА в інформаційному просторі

та знаряддя неолітичного селища». Промінь, ТРК «ЕРА». – 14 лютого.

Володимир Панченко. Про навчальні особливості НаУКМА. 5-й канал. – 10 грудня.

RENTV (московське телебачення), програма новин. Сюжет про створення «Музею зв'язки». – 9 грудня.

Володимир Литвин (kn:bs). Про банківську систему. 5-й канал. – 9 грудня. Повтор – 11 грудня.

Вадим Черкасенко. Про «Помаранчеву революцію». ТРК «Київ». – 7 грудня

Зорислава Ромовська. Радіо «Ера». Програма «Мистецтво бути жінкою». – 7 грудня.

Сюжет «Збігнев Бжезінський – Почесний професор». Новий канал. – 7 грудня.

Сюжет про «Музей зв'язки». Новий канал. – 7 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. Про створення «Музею помаранчевої революції». 5-й канал. – 7 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. Радіо «Ера», прямий ефір. – 6 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. Радіо «Ера», прямий ефір. 5 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. Про створення «Музею помаранчевої революції». 5-й канал. – 4 грудня.

Інтерв'ю з могилянцями. УТ-1, «Освітній канал». – 3 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. Телеканал «Тоніс», прямий ефір. – 3 грудня.

В'ячеслав Брюховецький. ТРК «Київ», телемарафон. – 3 грудня.

Публікації

Національний університет «Києво-Могилянська академія» оголошує конкурс на заміщення посади директора Київської школи економіки НаУКМА // Освіта України. – 24 грудня. – С. 11.

Віталій Булаво. Стипендії переможцям конкурсу «Студент Києва-2004» – збільшилися удвічі // Освіта України. – 24 грудня. – С. 6

Публічність та публіка (коментарі

І.Лосева). День. – 22 грудня. – С. 1,4. Ваші дії дискредитують Академію! (Відкритий лист народному депутату України Л.М. Кравчуку) // Україна молодша. – 21 грудня.

Ганна Воробйова. Барвінкове весілля // Міжнародний туризм. – грудень-січень 2004. – С. 96-100.

Марія Криштопа. Чесність із собою навіть у зоні відчуження (про книжку В. Панченка) // Слово просвіти. – 9-15 грудня. – С. 13.

Іван Данюк. А провидець Вернигора –

на озклядишці // Вечірній Київ. – 7 грудня. – С. 10.

Ольга Буренок. Володарі знань (про переможців конкурсу «Студент Києва-2004») // Хрещатик. – 15 грудня. – С. 7. Жанна Безп'ячук. Азбука помаранчевої революції // Дзеркало тижня. – 11 грудня. – С. 21.

Таїсія Шаповаленко. Музей Р-еволюції // Дзеркало тижня. – 11 грудня. – С. 21.

Тетяна Голіченко (переклад). Визволення народу. Французькі інтелектуали – на захист української демократії (переклад листа) // Дзеркало тижня. – 11 грудня.

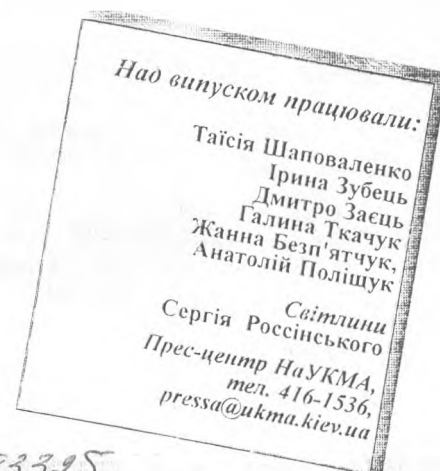
Оксана Ламонова. Хочете гармонії? Ідіть до Могилянки // День. – 3 грудня. – С. 24.

Могилянка поновила заняття // День. – 3 грудня. – С. 6.

Олександр Солонець. Студенти: свободу не спинити // Слово просвіти. – 2-8 грудня. – С. 3.

Сергій Артикуца. У центрі столиці така атмосфера, що й додому не хоче йти // Хрещатик. – 2 грудня. – С. 13.

Галина Гузь. В'ячеслав Брюховецький: «Ці студенти стануть цвітом нації» // Високий замок. – 1 грудня.

83325

UKMA Library * Book

0406046